

INVESTEREN IN PUBLIEKE JOBS

STAD OP
MENSENMAAT



PVDA

mechelen.pvda.be

SOCIAAL

RECHTVAARDIG

ACTIEF

9. WERKENDE STAD

STANDPUNT

Er zijn duizenden werkende handen nodig voor een stad op mensenmaat. We hebben bouwvakkers nodig om sociale woningen te bouwen en huizen te isoleren, chauffeurs voor een beter openbaar vervoer en de spoorwegwerkplaats, meer leerkrachten voor kleinere klassen, meer zorgpersoneel. Er is zoveel te doen. Toch noteert Mechelen al jaren hoge werkloosheidscijfers, vooral de jeugdwerkloosheid scheert hoge toppen. Als het om tewerkstelling gaat, mist het stadsbestuur elke ambitie.

De vele werkzoekenden moeten onder elkaar concurreren voor veel te weinig vacatures. We willen hier een trendbreuk. De stad op mensenmaat is een werkende stad.

ONZE VOORSTELLEN

EEN. DE STAD ALS WERKGEVER

- We investeren in de bouw van meer sociale woningen, een lokale energiemaatschappij en duurzame mobiliteitsinitiatieven.
- We versterken de openbare dienstverlening in de kinderopvang, voor- en naschoolse opvang, gemeenschapswacht, straathoekwerk, animatoren voor jeugd en senioren, enz.
- De stad geeft als werkgever zelf het voorbeeld met een intercultureel en divers aanwervingsbeleid.

TWEE. SOCIALE, INNOVERENDE EN DUURZAME TEWERKSTELLING

- Het Sociaal Huis bevordert sociale tewerkstelling.
- De stad breidt de sociale economie fors uit en zorgt voor een degelijke huisvesting. Ze neemt activiteiten zoals de uitbating van publieke parkings zelf in handen en ziet toe op de arbeidsomstandigheden van uitbestede activiteiten aan privébedrijven.
- Vrijwilligerswerk in de stad mag niet ten koste van tewerkstelling gaan.
- De stad reglementeert de deeleconomie op haar grondgebied, weert flexwerk en ziet er op toe dat er eerlijke lonen betaald worden.
- De stad biedt een betere en bredere ondersteuning aan kleine zelfstandige ondernemers.

DRIE. SOCIALE INNOVATIE MET DE 30-URENWEEK

- We testen de 30-urenweek uit bij een aantal stadsdiensten. Een experiment met de 30-urenweek in Göteborg leverde beloftevolle resultaten op inzake ziekteverzuim, burn-outs, ...
- De 30-urenweek biedt mogelijkheden bij verminderde tewerkstelling door digitalisering en technologische vernieuwing.

VISIE

Mechelen heeft een ernstig tewerkstellingsprobleem. De werkloosheid ligt er een kwart hoger dan in de rest van Vlaanderen. De cijfers zijn nog slechter voor de 'doelgroepen': jongeren, ouderen, laaggeschoolden of mensen met een migratieachtergrond. Zo zit meer dan twintig procent van de jongeren zonder job.

Nochtans zijn er voor de stad heel veel mogelijkheden om degelijke, waardige banen te creëren en om er op toe te zien dat de tewerkstelling op een sociaal verantwoorde manier gebeurt.

EEN. DE STAD ALS WERKGEVER

In het leven van mensen is werk uiterst belangrijk. Het bepaalt voor een groot deel je bezigheden, je interesses, hoe je woont en leeft. Werk is bepalend voor het gelaat van een stad, nu en in de toekomst. Vele historische steden zijn getekend door de professionele activiteiten die er in het verleden plaatsvonden, of het nu gaat over nijverheid (meubelindustrie, textiel, brouwerij, metaal, voeding), onderwijs, handel, transport.

De stad kan door middel van het tewerkstellingsbeleid een grote rol spelen in het leven van haar inwoners en heeft ook die verantwoordelijkheid. De stad kan dit rechtstreeks als werkgever door initiatieven te nemen die voor bijkomende tewerkstelling zorgen, zoals de bouw en het beheer van meer sociale woningen, het oprichten van een lokale energiemaatschappij en duurzame mobiliteitsinitiatieven (zie elders in dit programma). Dat kan ook door een vernieuwde uitbouw van de openbare dienstverlening, bv. in kinderopvang, met bewaakte fietsenstallingen, voor- en naschoolse opvang, of door de ondersteuning van sociale projecten, gemeenschapswachters, straathoekwerkers, buurtwerkers, animatoren voor jeugd en senioren.

De stad moedigt bedrijven aan om in te zetten op een intercultureel en divers aanwervingsbeleid. Ze geeft daarin zelf het goede voorbeeld. Bedrijven die kiezen voor een diversiteitsbeleid krijgen voorrang bij het toekennen van gemeentelijke overheidsopdrachten.

TWEE. SOCIALE, INNOVERENDE EN DUURZAME TEWERKSTELLING

Voor onze planetaire toekomst is het belangrijk dat we naar een andere organisatie van betaalde en onbetaalde tijd gaan. Minder gejaagd leven, meer zelf doen, meer herstellen dan vervangen, minder afhangen van energie-intensieve technologie, het is een rationele anticipatie op een CO2-arme levensstijl.

Via het Sociaal Huis moeten mensen niet alleen tijdelijk tewerkgesteld worden, ze moeten op die manier ook aan duurzaam werk geraken. We gaan voor kwalitatieve banen met zekerheid. Een aantal organisaties in de sociale economie moest in Mechelen van de ene naar de andere tijdelijke stek verhuizen. Dat moet beter.

Er moet toegezien worden op welke manier de stad omspringt met 'vrijwilligerswerk'. Werken zonder loon is niet ok. Het leidt tot concurrentie tussen werknemers.

Waar de stad werkt met uitbesteding aan privébedrijven moeten clausules opgenomen worden die de arbeidsomstandigheden van de werknemers garanderen. Beter nog: activiteiten zoals de uitbating van de openbare parkings zouden volledig in handen van de stad moeten terugkeren.

In deze tijden van Smart Cities en de explosieve ontwikkeling van de deeleconomie (Uber, Deliveroo, ...) moet Mechelen dringend een visie ontwikkelen over welke plaats platformbedrijven in onze stad kunnen krijgen. Wij zijn tegen flexwerk, voor arbeid moet een eerlijke prijs betaald worden.

Het Mechelse bestuur heeft naar eigen zeggen een hart voor de lokale handelaars. Toch zien we in het winkelcentrum vooral de klassieke ketenwinkels komen en gaan. Het winkelcentrum oogt dan ook pre-

cies hetzelfde als de winkelcentra in alle andere steden. Dat terwijl er heel wat jonge mensen zijn die in Mechelen graag een eigen, origineel initiatief willen opzetten. Ze worden daarin geremd door torenhoge huurprijzen en een ontoereikende ondersteuning door de stad. We willen dan ook dat jonge starters meer aandacht en ondersteuning krijgen.

DRIE. SOCIALE INNOVATIE MET DE 30-URENWEEK

We leven niet om te werken, maar we werken om te leven. De stad moet zich een motiverende, sociale werkgever tonen. Mechelen treedt naar buiten als innoverende, leefbare stad. Laat Mechelen een voorbeeld zijn voor andere steden en werkgevers, tegen de epidemie van overwerk en tijdgebrek door de (geleidelijke) invoer van de 30-urenweek voor de stedelijke werknemers, uiteraard met bijkomende tewerkstelling voor de vrijkomende uren.

De Zweedse havenstad Göteborg lanceerde in een stedelijk rusthuis een innovatief experiment. Het verplegend personeel ging er werken met een nieuwe fulltime: 30 uur per week. De output van dat experiment? Tevreden oudjes over de betere dienstverlening. En tevreden werknemers. Die hadden een betere gezondheid, een betere levenskwaliteit en meer arbeidsvreugde. Er was dan ook beduidend minder ziekteverzuim dan in een langere arbeidsweek. Het werk was niet alleen gezonder, maar ook aangenamer. Ook voor veel stadsmedewerkers in Mechelen zou een 30-urenweek een grote opluchting zijn.

Mensen werken zich te pletter, het aantal burn-outs stijgt zienderogen. Een 30-urenweek met behoud van loon en bijkomende aanwervingen heeft uiteraard een kostenplaatje. De overheid kan deze uitgave grotendeels terugverdienen doordat ze minder uitkeringen moet betalen voor ziekte en werkloosheid.

Op die manier worden kansen gecreëerd voor diegenen die nu niet aan betaald werk raken, waaronder allochtonen, jongeren, vrouwen. Want vandaag moet de ene zich kapot werken, terwijl de ander aan de kant staat.

De 30-urenweek is het moderne antwoord op de technologische ontwikkelingen. Ook stadsdiensten stemmen zich af op de ééntenwintigste eeuw. Minder werken per week biedt mogelijkheden om het werk te verdelen bij vermindering van de tewerkstelling door de digitalisering en de technologische vernieuwingen.

Wij willen de 30-urenweek bij een aantal stadsdiensten uittesten. We mikken hier op stadsdiensten met hoge werkdruk en ziekteverzuim en denken daarbij aan een testproject met de 30-urenweek in de Mechelse rusthuizen. We willen daar een sociaal, productief en gendergelijk experiment voor een nieuwe norm in het voltijs werk opzetten.